No. 76. 184[illegible]

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 26 Junij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

De benoeming van jonkhr. Mr. van der Heim van Duivendijke tot Minister van Financien.

(*Vervolg van onze vorige.*)

Wij stonden stil bij de uitzigten, welke naar onze wijze van zien de nieuwe Financie-Minister heeft op de medewerking en ondersteuning van zijnen Vorst, van zijne ambtgenooten, van den Raad van State, (voor zoover deze zich tot eene staatsmagt kwam te verheffen of op andere wijze medewerking mogt kunnen verleenen), van de Eerste Kamer, van de Tweede Kamer, van de *drukpers*.

Dat wij ook de *drukpers* noemden, duide niemand ons ten kwade. Het zou dwaasheid zijn te beweren, dat haar invloed in eenen constitutionelen en verlichten Staat van geenerlei beteekenis is. Zeker, waar die pers hartstogtelijk, partijdig, boosaardig is tegen de Regering, waar zij naar iets anders streeft dan naar de bevordering van het waarachtige volksgeluk, daar *behoorde* zij geenen invloed te kunnen uitoefenen, en nogtans zelfs dáár oefent zij invloed uit, niet op de geestkrachtigen, verstandigen en weldenkenden, bekwaam om deugdelijke van valsche redeneringen te schiften, maar -- op de zwakken van geest, op de vreesachtigen. Vreesachtigen nu, bevende voor het oogenblik, dat hun naam door het eene of andere blad zal worden aangerand, hun politiek karakter zal worden door het slijk gesleept, hunne handelwijze bespottelijk gemaakt, hunne daden en bedoelingen in een valsch licht worden voorgesteld, -- zulke vreesachtigen zijn er velen; en deze zijn niet altijd op de laagste gestoelten des lands gezeten; en wat de zwakken, of anders gezegd bekrompenen van geest betreft, daarvan mag men zeggen, dat het op dit stuk in ons goede land wemelt, bij de weinige staatkundige ontwikkeling, waartoe een groot deel der natie is gevorderd, bij de weinige opgewektheid onder haar om met eenigen ernst *zelf* na te denken over de belangen van den Staat en van deszelfs burgers.

Deze gesteldheid achte de verlichte en welwillende staatsman in Nederland geenszins in zijn belang, in het belang van den Staat. Juist omdat zoovelen het ontzien, *zelf* te denken, en omdat zij toch iets willen weten en begrijpen van hetgeen er omgaat, nemen zij de toevlugt tot die bladen, welker doel en bestemming *behoorde* te zijn, op eene deugdelijke wijze, dat is met waarheidsliefde voor te lichten, het goede van het verkeerde te schiften, het eerste te waarderen en tegen het laatste middelen van herstel aan de hand te geven, daarbij nogtans lettende op de beschikbare middelen der Regering en zorgende om derzelver zedelijke kracht en invloed niet noodeloos te verzwakken.

Maar in geenen deele beantwoorden die bladen altijd aan deze bestemming; ja niet zelden ziet men er, welke het omgekeerde zijn van hetgeen zij zijn moesten; en toch, zij worden gelezen, zij zijn de dagelijksche staatkundige leermeesters van een groot deel des volks, hetwelk dan onderwezen wordt, om voor de Regering, ook wanneer deze het goede wil, de minst mogelijke achting te koesteren.

Er kunnen tijdperken in eenen Staat bestaan, waarin het verzwakken van de zedelijke kracht der Regering burgerpligt is, te weten wanneer zij die kracht zou willen aanwenden om het vaderland in jammer en ellende te dompelen; -- doch bij het niet bestaan van zulk eenen tijd, bestaan nogtans de kwaadwilligheid, de eerzucht, de gekwetste eigenliefde, de persoonlijke haat, en maken deze zich nu van een publiek orgaan meester, om de bekrompenen van geest te onderwijzen wat de Regering *is* en wat zij *doet*, dan bestaat er gevaar voor het verloren gaan van alle achting voor eene Regering, ook die het goede wil, gevaar voor ontevredenheid bij velen; en dit gevaar zal te grooter zijn, naar gelang het algemeen onder zwaardere lasten gebukt gaat, en men zich behendiglijk dáárop weet te beroepen, om de bestuurders des lands, in haat en minachting te brengen.

De staatsman van ondervinding zal niet zeggen: » Wat beteekent die haat, die minachting? Ik behoef » mij dááraan niet te bekreunen, wanneer ik slechts » de belangen van mijn vaderland voorsta." Hij behoort *meer* te doen, of liever het behoort tot den pligt om de belangen van het vaderland voor te staan, er tegen te waken dat de openbare opinie niet bedorven, niet in een dwaalspoor geleid worde: want de gevolgen daarvan zijn bezwaarlijk te berekenen.

Wij spraken tot dusver alleen van het kwaadwillige, van het boosaardige gedeelte der pers. Van dat gedeelte, hetwelk slechts vele abonnementen zoekt en daartoe, wanneer het oogenblik er gunstig toe schijnt, ook wel de Regering wil ondersteunen, gelijk het haar in een voor haar min gunstig oogenblik bestrijden zal, -- van dit gedeelte wenschen wij in het geheel niet te spreken. Maar zelfs het *goedwillige*, het *welmeenende*, het *eerlyke* gedeelte der pers tast soms mis, dwaalt soms in zijne beschouwingen, en heeft noodig om te worden teregt gewezen, te worden ingelicht; en dit wel dáárom te meer, omdat dit gedeelte door de weldenkenden, door de vrienden der waarheid en des vaderlands bij voorkeur gelezen, geraadpleegd en geloofd wordt, en het voor eene Regering van het hoogste gewigt, is dat *deze* klasse van lezers haar begrijpe, hare inzigten deele, hare pogingen ondersteune.

Hoedanig dit te bereiken? Hoedanig tevens te verhoeden, dat het kwaadwillige gedeelte der drukpers de vreesachtigen terugschrikke van het ondersteunen der Regering, de bekrompenen van geest verkeerd inlichte en met wrevel en weerzin tegen het bestuur vervulle?

De vrijheid der drukpers beperken, haar, die bij al het misbruik er van gemaakt, toch anderzijds zoovele misbruiken heeft helpen uitroeijen? Wij zouden de laatsten zijn, om tot minder milde bepalingen, dan die welke in Nederland op dit stuk bestaan, den raad te geven.

Neen, de Regering moet meer gewigt hechten aan diezelfde vrijheid aan datzelfde wapen in hare eigene hand, of in de handen dergenen, welke, waar dan ook in het vaderland, vrijheid van geweten en van overtuiging vinden, om hare pogingen ten goede te ondersteunen, om hetzelfde middel, door de kwaadwilligheid gebezigd, ook tegen deze aan te wenden.

Inderdaad, wij zien geen ander middel, om het schromelijke misbruik hetwelk van de drukpers-vrijheid in eenen moeijelijken tijd als welken wij beleven gemaakt wordt, om den heilloozen invloed daardoor uitgeoefend te keer te gaan, om de Regering te bewaren bij de zedelijke kracht, welke zij om eenen Staat als den onzen te regeren onmisbaar behoeft.

Tot dusver werd naar ons inzien op deze wezenlijke en dringende behoefte te weinig acht geslagen; en nogtans wij zien niet in, waarom de Regering zou kunnen noodig achten den schijn te vermijden, dat zij een behoorlijk stelsel van verdediging harer maatregelen, inzigten en bedoelingen, door middel der vrije drukpers, hadde georganiseerd. -- Maar velen, zegt men welligt, willen van geene bladen, welke de Regering verdedigen. Is dit waarheid, dan is het, bij het bestaan eener Regering die in opregtheid het goede wil, een verregaande verkeerdheid, neen eene ondeugd in de natie, van welke men haar hoe eer hoe beter moet trachten te genezen. Velen willen eveneens niet beschaafd, niet deugdzaam, niet godsdienstig zijn. Moet dit eene reden zijn, om het aan middelen te laten ontbreken, om tot beschaving, tot deugd, tot godsdienstigheid te leiden? Die middelen moeten beschikbaar gesteld, met bekwaamheid, ijver en kracht aangewend worden, -- dan eerst heeft de Regering gedaan wat zij kon en moest, om de natie voor te lichten, haar van hare gebreken te genezen en haar geluk te bevorderen; en eveneens is het gelegen met het middel, om haar in het staatkundige voor dwaling, voor onkunde, voor misleiding, voor ondeugd te behoeden; en pogingen der Regering daartoe kunnen noch door de natie-zelve, noch door de vertegenwoordiging worden gewraakt, -- zoolang de Regering het vertrouwen derzelve bezit.

Zal de vertegenwoordiging het kunnen tegenspreken, wanneer een Minister voor haar optreedt en zegt: » de Regering acht noodig, de openbare opinie omtrent Hare maatregelen, inzigten en bedoelingen te » doen voorlichten, de oogmerken en aanslagen der » kwaadwilligheid te keer te gaan, de dwalende welgezinden teregt te wijzen, het vertrouwen op de » Regering en daardoor Hare zedelijke kracht te versterken? Gij lieden, of de meerderheid uwer, stelt » vertrouwen in het stelsel, de beginselen, de bedoelingen der Regering, of gij doet dit niet. Zoo ja, » dan zult gij mij de middelen niet willen onthouden, » om hetzelfde vertrouwen bij de natie te kunnen » verwerven of behouden, om deze voor dwaling, mis- » leiding, opruijing te beveiligen. Zoo neen, dan » zult gij ons die middelen weigeren, en wij zullen » moeten erkennen, met zulk eene vertegenwoordiging » niet te kunnen regeren." Men kent het votum van vertrouwen, ter zake van de geheime fondsen, (*dépenses secrètes*) in Frankrijk. Dáár deed men reeds voorlang, wat wij thans voor Nederland tot versterking van de zedelijke kracht der Regering meenen te moeten aanbevelen. De Regering organisere een stelsel van verdediging door middel der drukpers, en hoogst doelmatig zal zij handelen, door het stelsel vooral in die steden en provincien toe te passen, waar de drukpers de meeste hartstogtelijkheid, partijdigheid en kwaadwilligheid aan den dag legt, waar de openbare opinie het meest bedorven en in een verkeerd spoor mogt zijn geleid. In meerdere détails achten wij niet noodig hier te treden. De wijze van inrigting en toepassing van het stelsel zal zich bij eenig nadenken als 't ware van zelfs aanbieden.

Wij meenden, hier over den invloed, door de drukpers uitgeoefend en het misbruik daarvan gemaakt, in eenen tijd, dat de Regering in volle opregtheid het wezenlijke belang des volks zoekt en tracht te bereiken een ernstig woord te moeten zeggen, omdat het eene van die omstandigheden is onder welke de nieuwe Minister optreedt, omdat men voorhands verzekerd mag zijn, dat naar mate de Regering zich meer versterkt, zij te minder vrees zal behoeven te koesteren voor de oppositie van een der meest verspreide en gelezene openbare organen, welke tot motto voert: *De welvaart stroomt, gelyk de Ryn van de Alpen, van boven af. enz.*

(*Het vervolg hierna.*)

NIEUWSTIJDINGEN.

FRANKRIJK.

— *Chesneaux* heeft een nieuw soort van wagens uitgevonden, die niet kunnen omvallen, hoe ongelijk de grond ook zijn moge. Men heeft aanstonds een groote postwagen naar dit principe vervaardigd, welke door eene commissie, door de akademie van wetenschappen speciaal hiertoe benoemd, zal onderzocht worden.

ENGELAND.

LONDEN, den 19. Junij. Den 11. dezer heeft *O'Connell* te Mallow, in het graafschap Cork, eene vergadering gehouden, waarbij zoo vele Ieren vereenigd waren, dat hun getal op 400.000 personen begroot wordt. Men hoorde aldaar de herhaalde kreten van *Leve oud Ierland!* De heer *O'Connell* vergeleek, in zijne rede, den minister *Robert Peel* bij *Cromwell* en hoonde dien staatsman op eene verregaande wijze.

BELGIE.

BRUSSEL, den 21. Junij. Morgen gaan de Koningen Koningin naar Oostende op reis, om naar Engeland over te steken. De afwezigheid hunner Majesteiten zal, zegt men, een paar weken duren.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 21. Junij. Men zegt dat aan de Directeur-Generaal van Oorlog en van Marine door Zijne Majesteit de titel en rang van minister zoude verleend zijn.

AMSTERDAM, den 21. Junij. Heden is op 's Rijks Werf alhier van stapel geloopen Zr. Ms. Korvet van 26 stukken, genaamd van Speijk.

— den 22. Junij. Den eersten Dingsdag in de maand Julij aanstaande, en alzoo den 4., zullen de Staten der Provinciën bijeenkomen, onder andere, tot het verkiezen van leden in de Tweede Kamer der Staten-Generaal, voor dit jaar aftredende, waarvan het getal *twintig* bedraagd, als van:

Noord-Braband: *J. D.* Baron van *Tuyll van Heeze en Leende* en Mr. *R. P. Romme*;

Gelderland: *J. A. C.* Baron *van Nagell tot Ampsen* en Jhr. Mr. *F. T. Nedermeyer* Ridder *van Rosenthal*;

Zuid-Holland: Mr. *J. G. van Nes*, Mr. *G. W. Verwey-Mejan*, Mr. *L. C. Luzac*, Jhr. *J. C. R. van Hoorn van Burgh*, Jhr. Mr. *D. T. Gevers van Endegeest* en Mr. *A. Anemaet*;

Noord-Holland: Mr. *J. Corver-Hooft* en Mr. *C. A. den Tex*;

Zeeland: Mr. *J. de Backer*.

Utrecht: Mr. *J. R.* Baron van Goltstein.
Vriesland: Dr. *S. Brouwer* en Mr. *T. S. Tromp.*
Overijssel: Mr. *R. S. van der Grenden.*
Groningen. Mr. *J. Gockinga* en Jhr. Mr. *J. E. van Panhuys.*
Limburg: *J. J. F. M. H. Corneli.*

En bovendien hebben de Staten-Generaal van Vriesland nog een nieuw lid te verkiezen, in de plaats van Jhr. Mr. *P. R. J. Vegelin van Claerbergen*, die zijn ontslag genomen heeft.

— Uit Breda schrijft men van den 11 Junij: « Ten einde reeds bij voorraad eenige maatregelen te nemen, die de misschien noodige bezuiniging in de uitgave voor het krijgswezen zullen bevorderen, en die op eenige afschaffing of vermindering van het personeel doelen, zoo zijn de Chefs der respectieve korpsen der armee aangeschreven, om tot nader order geene onderofficieren bij hun korps meer te benoemen, en tevens aan het korps stafmuzijkanten van hunne respectieve korpsen mede te deelen, dat er geen nieuw engagement van dienst door hen kan worden aangegaan, dat zij ook, ofschoon de geschiktheid daartoe hebbende, in geene andere betrekkingen hooger dan die van soldaat bij het leger kunnen overgaan, zoodat als hunne diensttijd zal zijn geexpireerd, zij, in geval zij daarop geregtigd zijn, voor pensioen kunnen worden voorgedragen, of anders hun paspoort zullen erlangen.

« Ten einde verder alle onzekerheid weg te nemen omtrent de beschikking, welke door het Departement van oorlog ten aanzien der thans bestaande kleeding zoude kunnen worden genomen, is van wege gemeld Departement bij circulaire aanschrijving van den 15 dezer N°. 15, ter kennisse van de officieren van het leger gebragt, dat zij gedurende den loop van het volgende jaar niet verpligt zullen worden eenige wijziging of verandering in hunne kleeding te maken."

MIDDELBURG, den 23. Junij. Zekere *Tannetje Gillensen*, te Arnemuiden woonachtig, welke onder allerlei voorwendsels, heden morgen ten tien ure, reeds *f* 4,83 aan de huizen der ingezetenen alhier had opgehaald, is door de policie bedelende ontdekt, en als zoodanig gearresteerd.

MENGELINGEN.

Eene panterjagt in Brazilie.

De omtrek eener Engelsche plantaadje in Brazilie werd in den laatsten tijd door de rooverijen van eene oude panter en hare beide halfvolwassen jongen, zeer verontrust. Zij hadden reeds verscheiden stuks rundvee geroofd, en ofschoon zij tot dus verre nog geene menschen hadden aangevallen, zoo gaf toch het verdwijnen van eenen neger, die in het nabij gelegen bosch wilde honig was gaan inzamelen, aanleiding tot het vermoeden, dat hij eene prooi was geworden dezer verscheurende dieren. Ik deed mijnen vriend den voorslag, in eene der helder door de maan verlichte nachten, ons geluk te gaan beproeven. Met genoegen sloeg hij toe en wij maakten, nadat wij den dag bepaald hadden, onze toebereidselen. Onze bussen waren spoedig schoon gemaakt, kruidhoren en brandewijnflesch gevuld, kogels gegoten, kortom, alle tot een zoo kortstondig maar gevaarlijk waagstuk gevorderde voorzorgen, weldra genomen. Nadat wij tijdig ontbeten hadden, legde ik mij een weinig neder om te rusten, ten einde des nachts niet slaperig te zijn en ontwaakte des avonds ten zeven ure, op het oogenblik dat mijn vriend Ned in de kamer trad en mij toeriep: « Wat, ligt gij nog te snorken Ben? Uw paard staat reeds sedert een half uur gezadeld voor de deur, en de jongens zijn reeds meer dan een uur geleden met de geweren en levensmiddelen vooruitgegaan. Indien wij ons niet haasten blijft er geen droppel meer voor ons over, of het moest regen of daauw zijn; want Eduard draagt eene brandewijnflesch niet een uur lang, zonder er van te proeven, en wanneer het hem niet kwalijk smaakt, kunt gij er staat op maken, dat hij ons op den mouw speldt dat hij gevallen, de flesch gebroken en de brandewijn weggeloopen is. Daarom schielijk voorwaarts en laat de honden hier, omdat ze ons slechts hinderen zouden."

Ik was spoedig gereed; want ik wist dat wij niet lang over zeven uur op de plaats moesten zijn en nog vier Engelsche mijlen hadden af te leggen, stak een paar pistolen en mijn lang mes in mijnen gordel en mijn cigarenkoker in den zak en vloog nu onze bedienden achterna, welker goede hoedanigheden Ned zoo verheven had. Op de plaats gekomen die wij tot strijdperk hadden uitgekozen, vervaardigden wij ons in eenen boom eene verblijfplaats à la Robinson en onderzochten onze vuurwapenen. Ik was gewoon zelf mijn geweer te laden; Ned daarentegen, liet dit over aan zijnen getrouwen bedienden die, volgens de gewoonte der Negers, niet minder dan vier lood kruid, een half pond loopers, verscheiden kogels, eene menigte koppen van oude spijkers en drie zwarte boonen — deze laatsten als geluk aanbrengend — in den loop gestampt had. Nadat dit afgeloopen was, namen wij bezit van onze plaats op den boom en zonden de bedienden met de paarden terug. Wij wisten dat het wel middernacht kon worden alvorens onze vijanden zich vertoonden. Zoo bragten wij eenige uren door, die ons eene eeuwigheid schenen; op eens beweerde Ned, wiens gezigt en gehoor even goed was als van den besten Indiaan, dat zich iets bewoog in het hooge gras. Ook ik bespeurde alras eenige beweging en mijn hart begon sneller te kloppen; want ik had nog nooit eenen levendigen Panter gezien als in de menagerie of den zoölogischen tuin. Wij waren tegen eenen aanval der Panters, door de takken van den boom tamelijk gevrijwaard; doch ik wist dat een mistred of een vermolmde tak, mij gemakkelijk tusschen de klaauwen kon doen vallen dezer verscheurende dieren. Maar ditmaal was mijne vrees ongegrond, daar er in plaats van eenen panter eene ree te voorschijn kwam, die dadelijk weder verdween. Wij wilden er niet op schieten, om dat het schot onze angstig verbeidde vijanden ligtelijk van onze nabijheid konde onderrigten. Nog een pijnlijk uur ging om, maar eensklaps vlogen wij op van schrik door den schellen kreet van een monsterachtig dier, hetwelk van achter een boschje op een veulen toesprong, dat het den vorigen nacht gedood had en door ons aan den voet van eenen boom was gesleept geworden. Eerst wilde ik oogenblikkelijk vuur geven, maar Ned die meer ervaren was dan ik fluisterde mij zachtjes toe bedaard te zijn, daar het dier de moeder was en de beide jongen zich nu ook wel spoedig vertoonen zouden. Zij kwamen ook weldra en werkelijk waren het twee bijzonder fraaije dieren, in voorkomen en beweging volkomen op katten gelijkende, maar van de grootte van eenen bulhond. In stede van aanstonds te eten, speelden zij eerst een weinig met een been van het arme veulen, sprongen een weinig rond om de moeder en wierpen elkander eindelijk, even als jonge katjes, te onderst boven. Hunne achtingwaardige moeder zat ongeveer twintig voet van ons af en snorde zeer goedmoedig; naderde hierop langzaam het aas, knaagde aan een achterschenkel, en kraakte de beenderen even bedaard als eene kat die eene muis opknapt. De jongen volgden spoedig het moederlijke voorbeeld en thans was het tijd voor ons de vijandelijkheden te openen. Vuurden wij op de moeder, dan liepen de jongen weg; konden wij echter deze dooden of slechts verminken, dan waren wij zeker dat ook de moeder ons niet ontging. Ned zeide mij daarom dat ik goed op het jong aan de linkerhand moest mikken en hem waarschuwen wanneer ik gereed was, wij zouden dan te gelijk losbranden, nadat hij op het andere zoude hebben aangelegd.

« Gereed!" fluisterde ik, en beide ladingen vlogen los op de dieren, die beide vielen, het eene om niet weder op te staan, want Neds schot had het den schedel doorboord. Het andere trachtende op te rijzen zonk weder neder met eenen schreeuw, dien de moeder met een gebrul beantwoordde dat den grond deed daveren. Tevens vloog zij woedend naar onzen boom, maar een kogel uit Neds geweer verbrijzelde een harer pooten, zoodat zij gedwongen van haar voornemen af te zien, naar hare jongen hinkte en hunne wonden likte, waarbij zij ons grimmige blikken toezond. Wij losten thans onze beide nog overige loopen op haar; doch zoo het scheen met gering gevolg. Vermits het eene jong dood, het andere zwaar gekwetst was, hadden wij niet te vreezen, dat zij of de oude wegliepen, en laadden daarom op nieuw. Ik had de kogels voor onze geweren in eene tasch in mijnen zak, en juist toen ik haar aan Ned, die in groote drift was, wilde overreiken; ontviel zij mij ongelukkigerwijze, en daar zaten wij nu met kruid in overvloed, maar zonder lood. Wat nu te doen? Ik zocht in alle mijne zakken, in de hoop eene losse kogel te vinden; maar bij ongeluk waren mijne linnen kleederen eerst eenige uren geleden uit de waschkuip gekomen, en daar de oude waschvrouw de gewoonte had eerst alle zakken ledig te maken, was mijn zoeken te vergeefs. Toen dacht ik aan mijne pistolen. Ik had de loopen kunnen afschroeven en er de kogels uitnemen, maar ook dit ging niet, wijl ik in den haast den sleutel vergeten had, en zij zoo vast zaten dat ze niet te verwrikken waren. Op twintig ijards, of ongeveer zestig voet, met de pistool te schieten, ware dwaasheid geweest, en de proefneming om af te klimmen, ten einde de tasch weder op te rapen, was nog minder uitvoerlijk. Wij besloten dus het overige gedeelte van den nacht op den boom door te brengen; wij versterken ons uit onze flesch en maakten het ons zoo gemakkelijk als mogelijk was, echter gestadig vreezende, dat de oude hare jongen zoude wegslepen. Inmiddels stierf het andere jong insgelijks, en zoodra het dood was, waagde de moeder eenen sprong op onzen boom. Uit hoofde van hare wond kon zij slechts moeijelijk klauteren; doch spoedig was zij nog maar een voet of vijftien van ons af. In dit bedenkelijke oogenblik loste ik mijne pistool op haar. Zij huilde, maar liet zich niet van haar stuk brengen. Zij was thans op den ondersten tak gekomen, en nog een sprong, en zij had ons bereikt, toen Ned, die met zijnen zakdoek een lang mes aan zijn geweer had vastgebonden, haar doorboorde, daar zij juist den sprong waagde. Tot onze groote blijdschap viel zij op den grond, want hare nabijheid was ons zeer onwelkom; doch hare zware wonden niet tellend, was hare opmerkzaamheid wederom op hare doode jongen gevestigd, die zij in het bosch trachtte te slepen. « Zoo kan het volstrekt niet gaan Ben," zeide Ned. « Wij moeten ze alle drie hebben, of wij worden uitgelachen."

Ik stemde zulks toe; maar waarmede zouden wij onze geweren laden. « Ik heb het gevonden!" riep Ned. « Leen mij uw mes, dan zullen wij de oude dame de huid wel waschen." Hierop sneed hij koelbloedig al de metalen knoopen van zijne slopkouzen en stopte er ongeveer een douzijn in den loop van zijn geweer. « Dat is nog niet genoeg Ben; wij moesten meer hebben." Tot mijne groote spijt waren alle mijne knoopen van hoorn, waarover Ned menigen krachtigen vloek uitstiet.

Nogtans vond ik iets dat aan het doel beantwoordde. Daar mijne kruidflesch van zoogenaamd wit metaal was, ledigde ik den inhoud in mijnen hoed, sneed haar met mijn mes in verscheiden stukken, die wij ineensloegen en in onze dubbele geweren laadden. Ik schoot het eerst; doch bragt geen bijzonder nadeel toe. Nu was Ned met zijne lading knoopen aan de beurt, die zoo als hij beloofd had, de oude dame de huid waschte; want zij vloog op met vertwijfeld gebrul. Er bleven nu nog drie schoten overig, die wij te gelijk afvuurden en de panter stortte neder; maar of zij doodelijk gewond was of niet, konden wij niet verzekeren, want zij stond verscheiden malen weder op. Eindelijk werd alles stil en wij konden bijna niets onderscheiden, daar eene dikke wolk de maan verborgen hield. Om echter zeker te zijn, stelde Ned voor, om eer wij naar beneden gingen eene proef te nemen, ten einde te zien of zij dood was. Hij deed zijne kleine metalen brandewijnflesch half vol buskruid, bragt dit in aanraking met eene strook linnen dat hij van zijn hemd scheurde en aanstak, en wierp haar neder bij de panter. In minder dan eene minuut ontbrandde het met eenen sterken slag; een stuk der flesch vloog op onzen tak, maar op onze oude dame deed het geene de minste werking: waarom wij ons van onzen boom lieten zakken en met het mes in de hand onzen buit gingen onderzoeken. De beide jongen waren mors dood en de moeder stierf insgelijks na verloop van weinige minuten. Een schot had eene groote slagader getroffen en een ander haren ruggegraat verbrijzeld. Wij ontstaken een vuur en laadden onze geweren op nieuw, ten einde tegen eenen aanval verzekerd te zijn; doch wij zagen verder slechts eenige vleermuizen. Binnen weinige uren brak de dag aan, en weldra kwamen onze bedienden met de paarden en eenige verversching en. De paarden waren zoo schuw voor deze eenmaal door hen zoo gevreesde vijanden, dat wij ze niet tot op eenen afstand van twintig schreden konden doen naderen. Wij zetten ons derzelve spoedig in den zadel en reden naar huis. Van daar zonden wij eene kar met ossen bespannen om de drie dieren, die met hun drieën over de zeven honderd ponden wogen, af te halen. De oude was van den snuit tot de punt van den staart acht voet lang en behoord tot de geduchtste en sterkste soort. Ned en ik lootten om de vellen en ik verkreeg het groote, waarvan ik mij een kleed voor mijn bed liet maken; terwijl Ned de zijne als voering deed zetten in zijnen scheepsmantel.

Nieuw uitgekomen Boeken.

Dr. H. Aschendorf, de geneeskracht en wijze van gebruik van het Zwavelblad, bij Bentheim, opgesteld door Geneeskundige en beschaafde badgasten — f 1.00
Dr. A. Auman, Over den hoogen ouderdom welken het paard bereiken kan — « 0.15
Handleiding of ware troost en bemoediging voor hen, die aan zoogenaamde ongeneeslijke of hardnekkige ziekten of kwalen lijden, door Denis of St. Pierre, vertaald naar de 20. fransche uitgave — « 0.9[illegible]
Hooft's Nederlandsche Historien, met aanmerkingen van Dr. W. Becker, 1 deel, op ord. velin papier — « 2.50
Mr. R. C. Baron d'Ablaing van Giessenburg, Verhandeling over de grondbeginselen van een welbegrepen tol-tarief — « 1.80
A. Vogelsang, Bedenkingen op de door den graaf van Rechteren gegeven beschouwingen over eene vereenvoudigde Huishouding van staat, benevens eene bijdrage tot eene vereenvoudigde inrigting der plaatselijke besturen ten platten lande — « 0.90
E. W. van Dam van Isselt, de Concessie ter verveening der Middelpolders te Amstelveen, aan waarheid en regt getoetst — « 0.8[illegible]
P. Cleban, Buitengewoon, hoogst opmerkelijk Adres aan Z. M. den Koning der Nederlanden — « 0.5[illegible]
J. Ackersdijk, Nederlands financien. -- Nationale Schuld — « 0.50
Geschiedenis der Trans-Actien van 149 Veenlieden, met de Administratie, door een gezelschap Veenlieden in Drenthe — « 0.[illegible]5
Wenken en opmerkingen voor Armverzorgers en alle die uit eigen beweging zich met eene werkdadige zorg voor Armen belast — « 0.50
G. J. Mulder, Hoogleeraar te Utrecht, Proeve eener algemeene physiologische scheikunde, 1e druk — « 1.10

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 24. Junij. Sedert den 22. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Vlissingen bestemd:

Z. M. Brik de Pijl, Luit. ter zee 1e klasse H. J. Vort, de Haai, Luit. ter zee S. J. G. van Limburg Stirum; Fregat Jason, Kapitein ter zee E. G. van der Plaat, alle Texel.

Voor Antwerpen bestemd:

Friedens Minde, F. Petersen, Landskroon, haver; Paul Friedrich, T. Hagen, Riga, hennip en rogge, the Active, W. Wilson; Richard Francis, W. Bateman, beide tarwe; Commertz, H. J. Nieckelsen, stukgoed, The Soho, T. Witcombe stukgoed en passagiers, alle Londen; l'Eclair, J. T. Jepsen, Oostende, stukgoed, Dreggebander, B. H. Jewald, Pillau, lijnzaad; Leda, M. Zoplien, Riga, hennip.

Voor Gend bestemd:

L'Esperance, H. van Geijt, Londen, stukgoed.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Le Charles, T. Gloed, Singapore, stukgoed; de stad Berlin, S. Mesh, Dantzich; Diana, H. Lassebohm, New-Castle; Minerva, J. Mesureo; die Erndte, C. Schultz, beide Avontuur; Blackneep, J. Murrag, Dundee, alle ballast.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.